

full DOMINICAL

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Déu digué: fem la família

«Déu digué: "Fem a l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, que tingui sotmesos els peixos de la mar, les aus del cel, el bestiar i els rèptils de la terra". I va crear Déu l'home a la seva imatge, a imatge de Déu el va crear, home i dona els va crear» (Gn 1,26-28).

Aquesta narració de la creació de l'ésser humà, culminació de la seva obra creadora, ens revela la grandesa de Déu i, al mateix temps, la de l'home que ha estat creat a imatge de Déu. I també el projecte d'una comunitat d'amor i de vida a imatge de Déu Trinitat.

S'ha dit moltes vegades que la família és la cèl·lula base de la societat humana. Venim al món en una comunitat d'amor que és la família, creixem, ens alimentem, som educats, respirem l'atmosfera d'una cultura en el si d'una família. «El Creador del món va establir la societat conjugal com a origen i fonament de la societat humana»; la família és per això la «cèl·lula primera i vital de la societat» (C. Vaticà II, Ap. Act. 42).

Aquest és el pla de Déu, aquest és el seu meravellós projecte per a la vida de l'ésser humà aquí a la terra, i que es va transmetent a través del temps.

Serà per això precisament que la família és especialment atacada i combatuda? Serà per ser també la família imatge de Déu, perquè ens porta massa directament a la realitat d'un Déu que és amor, simplement a nivell natural, prescindint

fins i tot de la revelació que tenim a les Sagrades Escriptures?

Un cop més, la idea d'un home o una dona totalment autònoms, sense dependre de res ni de ningú, sense arrelament en cap font de vida ni de moralitat és el que se'ns intenta imposar sota l'aparença d'una idea irreal de llibertat. Un ésser humà sense Déu, sense família, sense vincles ni compromisos de cap mena.

El papa Francesc, conscient del moment delicat que viu la família, ha convocat un Any especial dedicat a la família, que s'ha inaugurat el passat 19 de març de 2021, solemnitat de sant Josep, en el cinquè aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, i que finalitzarà el 22 de juny de 2022, amb la Trobada mundial de les Famílies a Roma. Precisament a partir de la celebració d'aquest aniversari, el Sant Pare vol oferir a l'Església l'oportunitat de reflexionar i aprofundir en el contingut d'aquella exhortació apostòlica, fruit d'un intens camí sinodal, que encara continua a nivell pastoral.

Podria ser una bona ocasió també per llegir de nou l'exhortació apostòlica del papa sant Joan Pau II *Familiaris consortio*, sobre la família.

Els objectius que es plantegen per a aquest any són els següents:

- Difondre el contingut de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, per fer experimentar que l'Evangelí de la família és alegria que «omple el cor i la vida sencera» (AL 200).
- Anunciar que el sagrament del matrimoni és un do i té en si mateix una força transformadora de l'amor humà (Cf. AL 203).
- Fer a les famílies protagonistes de la pastoral familiar. Per a això es requereix «un esforç evangelitzador i catequètic dirigit a la família» (AL 200), ja que una família deixebla es converteix també en una família missionera.
- Conscienciar els joves de la importància de la formació en la veritat de l'amor i el do de si mateixos, amb iniciatives dedicades a ells.
- Ampliar la mirada i l'acció de la pastoral familiar perquè es converteixi en transversal, per incloure als esposos, als nens, als joves, a la gent gran i les situacions de fragilitat familiar.

«Donem suport a la família, defensem-la de tot el que comprometí la seva bellesa. Apropem-nos a aquest misteri de l'amor amb sorpresa, discreció i tendresa. I comprometem-nos a salvaguardar els seus preciosos i delicats vincles», ens diu el papa Francesc.

ENTREVISTA

Alimentar la llum interna

ROCÍO ELVIRA QUEZADA

L'ACO (Acció Catòlica Obrera) té una nova presidenta: la sociòloga Rocío Elvira, que comparteix el càrrec amb Santi Boza. Els seus objectius són: «acompanyar els grups, fent que les persones que pertanyen al moviment —més de 700— s'identifiquin amb ell i se sentin acollides; treballar la incorporació de nous grups, i perquè això sigui possible cal fer feina a l'entorn del treball, relació amb parròquies i grups d'Església».

Per què és necessària la tasca de l'ACO?

És important perquè alimenta la llum interna dels treballadors cristians. Ho duem a terme des de la revisió de vida a través de l'Evangeli; ho fem en grups, perquè això genera comunitat cristiana, i aquesta es manifesta en les accions comunitàries que aporten les persones en el seu dia a dia. En temps de grans dificultats, com ara amb la pandèmia, necessitem una xarxa espiritual que ens sostingui.

Per què una presidència compartida?

És una metàfora de la importància de fer el camí acompanyats: per parlar de la paraula de Déu, per sostenir-nos en el dolor, en les preocupacions i també per celebrar conjuntament el que la vida ens ofereix. La presidència compartida és compartir la visió femenina i la masculina del moviment i, per suposat, de la societat.

Com a sociòloga, com valora la situació actual de la pastoral obrera?

La sociologia aplicada a la pastoral ens obre finestretes per comprendre el món d'avui en un context més ampli. I, a partir d'aquí, què és el que podem fer des de la nostra realitat per construir una societat que treballi per la justícia, per la igualtat... Aquests valors universals, il·luminats per l'Evangeli, ens ajuden a viure amb esperança i amb il·lusió. La societat actual necessita elements que ajudin a veure la vida des d'una altra vessant, una força interna que pugui sostenir-te i que et doni una empenta per cercar Déu en la petitesa del dia a dia.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

Temps d'estiu, temps de Déu

«Això us recomana el Senyor: / "Atureu-vos a mirar per on aneu, / pregunteu, entre els camins fressats, quin és el bo. / Seguiu-lo i trobareu repòs"» (Jr 6,16). Som ja a juliol. Els petits i els joves de casa són de vacances. Lleure educatiu (*hobbies*, colònies, camps, rutes, campus i estades esportives...), servei comunitari (camps de treball, voluntariats...), formació (lectura, estades lingüístiques, cursets especialitzats...) Són activitats de vacances amb una alta càrrega formativa i de creixement personal i comunitari.

També és un temps propici per fer Déu present a la vida amb més intensitat, temps per a la catequesi ocasional o estructurada, moment per fer conèixer la Bíblia infantil o la juvenil, per comentar aquell llibre d'història sagrada que l'avi o l'àvia van fer servir... En definitiva, temps per conèixer. Temps per a la vida espiritual: per acompanyar la pregària personal o per fer-ne pregària familiar. Temps per acompanyar els fills en la seva vida espiritual, en les seves pregàries al matí o al vespre. Temps per compartir-les en família pregant a casa, en el cim d'una muntanya, en una ermi-

ta o en un santuari un dia d'excursió. Temps per revisar el curs a la llum de l'Evangeli, personalment o en família, per projectar i planificar pensant en allò que començarem el mes de setembre. Temps per fer Déu present.

Temps per enfortir els llaços que ens uneixen als altres: els llaços familiars (amb els pares, els avis, els cosins...), els llaços amicals (els companys i els amics), temps per visitar els malalts o la gent gran, fent pàl·les que els tenim presents i els volem acompanyar. Temps per fer costat als més febles i vulnerables. Temps d'estiu, temps de conversa i diàleg, de llargues sobretaules, de passejades quan el sol baixa... Temps per escoltar, per dir paraules assenyades, d'amistat... Temps de silencis carregats de sentit i acompanyament.

Temps del Senyor que a l'estiu també passa i torna a passar, esperant que li fem espai en les nostres vides, en les nostres famílies, en els nostres grups, per fer-nos créixer en l'amor i en el servei. Temps de vacances, temps del Senyor. «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28).

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Nuestras relaciones cotidianas

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El inicio del ministerio de Bergoglio como papa Francisco coincidió con la solemnidad de san José. La Carta Apostólica *Patris corde* nos recuerda algunos de sus pensamientos de aquel día, utilizando un cierto lenguaje programático. Además de mostrar un verdadero amor al padre legal de Jesús, el Papa presenta a san José como modelo y como maestro de nuestras relaciones humanas: «Todos pueden encontrar en san José —el hombre que pasa desapercibido, el hombre de la presencia diaria, discreta y oculta— un intercesor, un apoyo y una guía en tiempos de dificultad» (PC).

El tiempo de descanso nos ofrece posibilidades extras de encuentro y de servicio. En familia, tener la actitud de «preocuparse por todos, por cada

uno, con amor, especialmente por los niños, los ancianos, quienes son más frágiles y que a menudo se quedan en la periferia de nuestro corazón».

Es un momento propicio para «vivir con sinceridad las amistades, que son protegerse recíprocamente en la confianza, en el respeto y en el bien».

El tiempo sereno nos permite una relación sosegada con el Señor. «Guardemos a Cristo en nuestra vida, para guardar a los demás, para salvaguardar la creación.»

Que María, Madre siempre solícita y atenta, nos ayude a realizar este camino de encuentro, de servicio, de ternura, de responsabilidad y de entrega. En todo momento ser portadores de paz y de bien al modo de Jesús y herederos del proyecto de Dios.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dimecres [Gn 41,55-57; 42, 5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dijous [Gn 44,18-21.23b-29; 45,1-5 / Sl 104 / Mt 10,7-15]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dissabte [Gn 49,29-32; 50, 15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. ■ † Diumenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Am 7,12-15 / Sl 84 / Ef 1,3-14 (o bé: 1,3-10) / Mc 6,7-13]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel
(Ez 2,2-5)

En aquells dies, l'Esperit entrà dintre meu, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: «Fill d'home, t'envio al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envio a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè, ni que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells».

Salm responsorial (122)

R. *Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.*

A vós, que teniu el tron dalt del cel, / aixeco els meus ulls. / Com l'esclau té els ulls posats / en les mans del seu amo. R.

Com l'esclava té els seus ulls / en les mans de la mestressa, / tenim els ulls posats en el Senyor, / fins que s'apiadi de nosaltres. R.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos, / estem saturats de menyspreu. / La nostra ànima n'està ben saturada, / dels escarnis dels altius, / del menyspreu dels insolents. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 12,7-10)

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgulleixi, ha permès que em clavessin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgulleixi. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me'n deslliuri, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més febles són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles, tinc dintre meu la força del Crist. M'agrada ser feble i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan soc feble, és quan soc realment fort.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,1-6)

En aquell temps, Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: «¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?» I se n'escandalitzava. Jesús els digué: «Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva». I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

Lectura de la profecia de Ezequiel
(Ez 2,2-5)

En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de hombre, yo te envío a los hijos de Israel, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Ellos y sus padres me han ofendido hasta el día de hoy. También los hijos tienen dura la cerviz y el corazón obstinado; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor". Te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, reconocerán que hubo un profeta en medio de ellos».

Salmo responsorial (122)

R. *Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.*

A ti levanto mis ojos, / a ti que habitas en el cielo. / Como están los ojos de los esclavos / fijos en las manos de sus señores. R.

Como están los ojos de la esclava / fijos en las manos de su señora, / así están nuestros ojos / en el Señor, Dios nuestro, / esperando su misericordia. R.

Misericordia, Señor, misericordia, / que estamos saciados de desprecios; / nuestra alma está saciada / del sarcasmo de los satisfechos, / del desprecio de los orgullosos. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 12,7b-10)

Hermanos: Para que no me engría, se me ha dado una espina en la carne: un emisario de Satanás que me abofetea, para que no me engría. Por ello, tres veces le he pedido al Señor que lo apartase de mí y me ha respondido: «Te basta mi gracia: la fuerza se realiza en la debilidad».

Así que muy a gusto me glorío de mis debilidades, para que resida en mí la fuerza de Cristo. Por eso vivo contento en medio de las debilidades, los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque cuando soy débil, entonces soy fuerte.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,1-6)

En aquel tiempo, Jesús se dirigió a su ciudad y lo seguían sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es esa que le ha sido dada? ¿Y esos milagros que realizan sus manos? ¿No es este el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?». Y se escandalizaban a cuenta de él. Les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa». No pudo hacer allí ningún milagro, solo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se admiraba de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.

«Els profetes només són mal rebuts en el seu poble»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Els evangelis dels diumenges anteriors ens presentaven a Jesús com a Senyor de la mar i dels esperits, Senyor de la vida i de la mort. Avui, l'Evangelí ens recorda, a més, que Jesús és Mestre de la saviesa de Déu. Per això la gent que el coneix des de fa temps es pregunta: «D'on li ve, tot això? Quina saviesa és aquesta que li han ensenyat? ¿No és aquest el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simeó? I les seves germanes, ¿no viuen aquí entre nosaltres? I desconfiaven d'ell.»

L'Evangelí de Lluc ho expressa també en l'episodi de la sinagoga de Natzaret (4,16-30) on, al final, volen estibar-lo. I és que Jesús experimenta en la seva pròpia carn el rebuig que, al llarg de la història, Israel ha prodigat als profetes de Déu. I s'estranya de la seva falta de fe. Per això no pot fer cap miracle, només guarir alguns malalts, imposant-los les mans. Jesús és el profeta incomprès entre els seus. El reconeixen els esperits, l'enalteixen els forasters, però l'ignoren els seus propis conciudadans.

Jesús fracassa davant d'alguns ambients de la seva època. I aquest fracàs es mostrarà en tota la seva creua en la creu. Aquest fragment de Marc ja anticipa el fracàs de la creu. Només les persones de cor autènticament creient van acceptar Jesús i el seu Evangelí.

Una cosa semblant li havia passat també al profeta Ezequiel, uns segles abans de Crist, com ens diu la primera lectura d'avui: «Jo t'envio als fills d'Israel —diu Déu al profeta—, que són un poble de cara endurida i de cor obstinat...». Una cosa semblant a la d'Ezequiel i Jesús ens pot succeir també a nosaltres avui: d'una banda, experimentar la incomprensió dels altres quan volem parlar i donar testimoni de Déu i de Jesús a les persones que ens envolten; però d'altra banda, mostrar-nos nosaltres també poc receptius o, fins i tot, obstinats, davant els qui ens conviden a viure més íntegrament l'Evangelí de Jesús.

La incomprensió va ser la destinació dels antics profetes, i també del mateix Jesús, i potser també sigui el nostre destí de cristians de segle XXI; però, compte!, no siguem també nosaltres incrèduls a la paraula de Jesús que escoltem cada diumenge a missa; i procurem ser més diligents en viure l'Evangelí a casa nostra i en la nostra pròpia vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 4 de juliol, a les 10 h. Missa de la Festa Major de Terrassa a la Catedral.

Notícies

Mons. Cristau visita Càritas. Mons. Salvador Cristau el dijous 17 de juny, en la primera setmana com a Administrador diocesà del Bisbat de Terrassa, visità el projecte de Càritas Arxiprestal de Terrassa «Vivim aquí, som d'aquí» d'acompanyament i ajut a joves sense treball.

Clausura del sisè Curset de Cristianandat. Entre els dies 17 i 20 de juny es va celebrar el sisè Curset de Cristianandat organitzat pel Secretariat diocesà del Moviment de Cursets de Cris-

tiandat a Vilafranca del Penedès. La clausura va ser presidida per Mons. Salvador Cristau.

Confirmacions a Rubí. El dissabte 19 de juny, Mons. Salvador Cristau va presidir la celebració de l'Eucaristia a l'església de l'Assumpció de la parròquia de Sant Cebrià de Vallldoreix i administrà el sagrament de la Confirmació a 16 persones a la parròquia de Sant Pere de Rubí.

Confirmacions a Vallldoreix. El diumenge 20 de juny, Mons. Cristau va presidir la celebració de l'Eucaristia a l'església de l'Assumpció de la parròquia de Sant Cebrià de Vallldoreix i administrà el sagrament de la Confirmació a 16 persones. Una d'elles rebé el Baptisme en la mateixa celebració.

Agenda

Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. El diumenge 4 de juliol, amb motiu de la festivitat de Sant Cristòfor, el Departament d'Apostolat de la Carretera de la Conferència Episcopal Espanyola celebra la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. Enguany amb el lema «Ocupa-te'n. Bons samaritans en el camí».

Festa Major de Terrassa. La ciutat de Terrassa celebra la seva Festa Major en honor dels seus patrons sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí, el diumenge després de sant Pere i sant Pau, dia 4 de juliol. Mons. Salvador Cristau, Administrador diocesà, presidirà l'ofici de Festa Major a les 10 del matí. El dilluns 5 de juliol, a les 12 h, Mn. Fidel Catalán, Rector del Sant Esperit, presidirà la Missa en sufragi pels difunts de la ciutat. Predicarà Mn. Antoni Deulofeu, Rector de Sant Pere. Aquell dilluns és festiu a la ciutat de Terrassa. Per aquest motiu la Cúria romandrà tancada.

Festa de Sant Benet, abat. Diumenge 11 de juliol, al Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós (L'Ametlla del Vallès) celebració de l'Eucaristia a les 9 h.

Convivències de Life Teen per a adolescents de 1r a 3r d'ESO. Els dies 19-24 de juliol al Seminari Menor de Rozas de Puerto Real (Madrid). Hi participaran adolescents del Sant Esperit de Terrassa, Sant Joan de Matadepera, Sant Cebrià de Vallldoreix, Sant Sadurní de Montornès, Sant Esteve de Parets del Vallès i Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès. En total seran 135 adolescents de tot Espanya.

Convivències de Life Teen per a joves de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat. Els dies 26-31 de juliol al Seminari Menor de Rozas de Puerto Real (Madrid). Hi participaran joves del Sant Esperit de Terrassa, Sant Joan de Matadepera, Sant Cebrià de Vallldoreix, Sant Sadurní de Montornès del Vallès i Sant Esteve de Parets del Vallès. En total seran 120 joves de tot Espanya.

Pelegrinatge de joves. Del 2 al 6 d'agost, amb activitats diverses al Delta de l'Ebre i al Parc natural dels Ports. Allotjament al Seminari de Tortosa. Inscripcions online. Els catequistes de les parròquies enviaran un [link](#).

† SALVADOR CRISTAU COLL

Administrador diocesano de Terrassa

EDITORIAL

Y dijo Dios: hagamos la familia

«Dijo Dios: "Hagamos al hombre a nuestra imagen y semejanza; que domine los peces del mar, las aves del cielo, los ganados y los reptiles de la tierra". Y creó Dios al hombre a su imagen, a imagen de Dios lo creó, varón y mujer lo creó» (Gn 1, 26-28).

Esta narración de la creación del ser humano, culminación de su obra creadora, nos revela la grandeza de Dios y, al mismo tiempo, la del hombre que ha sido creado a imagen de Dios. Y a la vez el proyecto de una comunidad de amor y de vida a imagen también de Dios Trinidad.

Se ha dicho muchas veces que la familia es la célula base de la sociedad humana. Venimos al mundo en una comunidad de amor que es la familia, crecemos, nos alimentamos, somos educados, respiramos la atmósfera de una cultura, en el seno de una familia. «El Creador del mundo estableció la sociedad conyugal como origen y fundamento de la sociedad humana»; la familia es por ello la «célula pri-

mera y vital de la sociedad» (C. Vaticano II, Ap. Act. 42).

Este es el plan de Dios, este es su maravilloso proyecto para la vida del ser humano en la tierra, que se va transmitiendo a través del tiempo.

¿Será por eso precisamente que la familia es especialmente atacada y combatida? ¿Será también por el hecho de ser la familia imagen de Dios, porque nos lleva demasiado directamente a la realidad de un Dios que es amor, incluso simplemente a nivel natural, prescindiendo incluso de la Revelación que tenemos en las Sagradas Escrituras?

Una vez más, la idea de un hombre o una mujer totalmente autónomos, sin depender de nada ni de nadie, sin arraigo en ninguna fuente de vida ni de moralidad es lo que se nos intenta imponer bajo la apariencia de una idea irreal de libertad. Un ser humano sin Dios, sin familia, sin vínculos ni compromisos de ningún tipo.

El papa Francisco, consciente del momento delicado que vive la fa-

milia, ha convocado un Año especial dedicado a la familia, que se ha inaugurado el pasado 19 de marzo de 2021, solemnidad de san José, en el quinto aniversario de la publicación de la exhortación apostólica *Amoris Laetitia*, y que finalizará el 22 de junio de 2022, con el Encuentro mundial de las Familias en Roma. Precisamente a partir de la celebración de este aniversario, el Santo Padre quiere ofrecer a la Iglesia la oportunidad de reflexionar y profundizar sobre el contenido de aquella exhortación apostólica, fruto de un intenso camino sinodal, que aún continúa a nivel pastoral.

Podría ser una buena ocasión también para leer de nuevo la carta encíclica del papa san Juan Pablo II *Familiaris consortio*, sobre la familia.

Los objetivos que se plantean para este año son los siguientes:

- Difundir el contenido de la exhortación apostólica *Amoris Laetitia*, para hacer experimentar que el Evangelio de la familia es alegría

que «llena el corazón y la vida entera» (AL 200).

- Anunciar que el sacramento del matrimonio es un don y tiene en sí mismo una fuerza transformadora del amor humano (Cf. AL 203).
- Hacer a las familias protagonistas de la pastoral familiar. Para ello se requiere «un esfuerzo evangelizador y catequístico dirigido a la familia» (AL 200), ya que una familia discípula se convierte también en una familia misionera.
- Concienciar a los jóvenes de la importancia de la formación en la verdad del amor y el don de sí mismos, con iniciativas dedicadas a ellos.
- Ampliar la mirada y la acción de la pastoral familiar para que se convierta en transversal, para incluir a los esposos, a los niños, a los jóvenes, a las personas mayores y las situaciones de fragilidad familiar.

«Apoyemos a la familia, defendámosla de todo lo que comprometa su belleza. Acerquémonos a este misterio del amor con asombro, discreción y ternura. Y comprometámonos a salvaguardar sus preciosos y delicados vínculos», nos dice el papa Francisco.